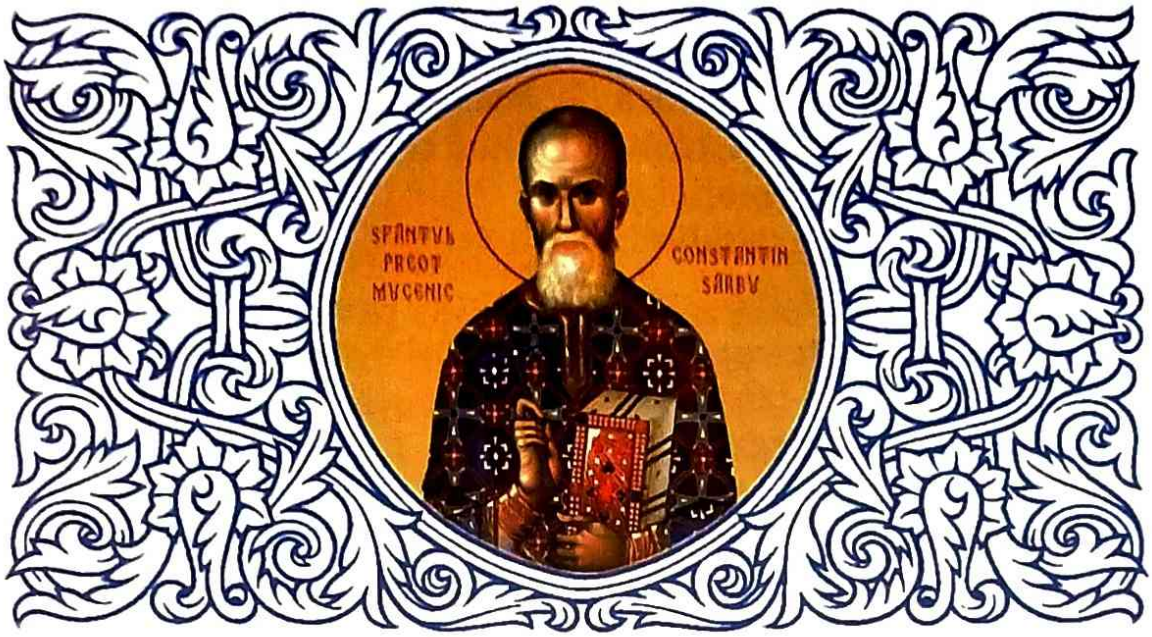

SLUJBA SFÂNTULUI PREOT MUCENIC CONSTANTIN SÂRBU

(23 octombrie)*

La Vecernia Mică

La **Doamne, strigat-am**, punem 4 Stihiri, glasul 1, podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Veniți, cu bună credință și cu evlavie, să cinstim pomenirea preaînțeleptului preot, a Sfântului Constantin, care mucenic s-a făcut cu adevărat, până la sânge, în toată viața sa împlinind Evanghelia (de două ori).

Cuprins cu totul de focul Mângâietorului, ai fost aprins cărbune, Constantin fericite, și inimile tuturor le-ai aprins către dragostea lui Hristos, ca un apostol și mare pătimitor și sfințit slujitor al Tainelor.

Să salte Dunărea de Jos, părțile Hușilor și obștea Sapienței din cetatea lui Bucur, că, iată, Mucenicul nou-arătat Constantin strălucește azi pe bolta duhovnicească a Bisericii, ca un soare încălzindu-ne.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Sosit-a praznicul tău cel purtător de lumină, Sfinte Sfințite și slăvite Mucenice Constantin, plin de har, de duhovnicească bucurie, de

---

* Slujba, alcătuită de Diac. lect. univ. dr. Sabin Preda, a fost diortosită în cadrul *Departamentului Carte de cult al Editurilor Patriarhiei Române*, avizată de *Sinodul mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei* și de *Comisia teologică, liturgică și didactică a Sfântului Sinod* și aprobată prin hotărârea nr. 10.634 luată în ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 25 octombrie 2024.

Duh Sfânt, de bună-mireasmă și de lumină; deci, acum, câștigându-te dreptar al preoției și rugător în ceruri, ne veselim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea,
podobie: *Casa Efratului...*

Astăzi să lăudăm cinstită pomenirea lui Constantin slăvitul, dreptarul preoției și Mucenicul Domnului.

Stih: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale *(Psalm* 15: 3).

Numelui însoțind lucrarea, Constantine, statornic în credință te-ai arătat, Părinte, de Domnul întărit fiind.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți *(Psalm* 91: 12).

Saltă Biserica astăzi duhovnicește, pe Constantin slăvitul având-l către Domnul mijlocitor de-a pururea.

Slavă..., a Treimii:

Slavă Îți înălțăm, Treime, că în anii din urmă proslăvit-ai pe Constantin sfințitul, pe mărturisitorul Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Grija de negrăit și dragostea de maică ți-ai arătat, Fecioară, spre Constantin slăvitul, cel preaslăvit de Fiul tău.

TROPARUL, glasul al 5-lea,
podobie: *Pe Cuvântul...*

Din pruncie, Părinte, în sărăcie trăind, te-ai curățit spre slujirea cea rânduită de sus, ca să poți purta și sarcina aproapelui. Astfel, Sfințite Constantin, Mucenic al lui Hristos, a tuturor mângâiere te-a arătat Cel ce lumea a mântuit prin răstignirea Sa.

Alt Tropar, asemenea:

A vieții mireasmă o izvorăști bogat, ca cel ce bună-mireasmă a lui Hristos te-ai făcut, cunoștința Lui în lume aducând-o; în sărăcie și nevoi, în bătăile cu vergi, în temniță și în lipsuri; biruitor, Mucenice Constantin, prin El, făcându-te.

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu –
al Învierii, același glas:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată! Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine! Bucură-te, limanul cel neînviforat și neispitită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu! Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și cinstesc nașterea ta.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.

La Vecernia Mare

După obișnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi, iar de va fi sâmbătă seara, Catisma toată.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8.

Stihiri, glasul al 4-lea,
podobie: *Ca pe un viteaz...*

Înflorind ca un trandafir, sus, în curțile Domnului, și ca un crin, Sfinte, în văile cerești, înmiresmezi azi Biserica, din suflete alungând, al patimii greu miros, Constantine, făcându-te Mirului ceresc, lui Hristos Dumnezeu, bună-mireasmă, cu aceasta bucurându-i pe cântăreții tăi pururea (de două ori).

Slujitor al lui Dumnezeu întru toate te-ai arătat, în răbdare multă, în rele strâmtorări, și în bătăi și în temniță, în posturi și privegheri, ca unul necunoscut, dar tuturor bine cunoscut, și ca un sărac, dar pe mulți, ca un bun, îmbogățindu-i, Mucenice Constantine, și bucurându-te pururea.

De mireasma ce-a izvorât din mormântul și moaștele cele proslăvite cu harul Duhului ale sfințitului Mucenic, slăvitului Constantin, ceata celor credincioși, minunându-ne, să strigăm, bucurându-ne: Minunat ești în sfinții Tăi, Hristoase, cu a căror mijlocire, ca un Preabun, miluiește-ne!

Alte Stihiri, glasul 1,
podobie: *Cea ce ești bucuria...*

Dumnezeiască și sfântă mireasma moaștelor și a vieții celei lui Hristos preaplăcute a Sfântului slăvitului Constantin minunat astăzi ne-a chemat, cu flori de sfinte cântări să împodobim preacinstită pomenirea lui (de două ori).

Iubind dreptatea, urât-ai fărădelegile, și părtaș ești în ceruri Celui drept, Constantine; că mirul bucuriei pe capul tău, fericite, turnându-se, și pe cinstitele tale moaște s-a pogorât ca pe marginea veșmintelor.

Mormântul tău cuprinzându-l și sărutând chipul tău și cinstitele moaște, Constantine slăvite, te rugăm să acoperi cu mila ta pe toți cei ce te laudă; iar pentru neamul tău, Sfinte, și pentru noi mijlocește la Stăpânul Hristos.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe preotul lui Dumnezeu și credinciosul martor, pe bunul-biruitor cel încununat cu veșnice cununi, adunându-ne, iubitorilor de praznic, să-l lăudăm cu alese cântări, zicând: Bucură-te, lucrătorule cel bun al poruncilor și lauda cea

preaminunată a celor ce virtuos viețuiesc în căsnicie! Bucură-te, iubitorule de sărăcie și hrănitorule al celor săraci! Bucură-te, părinte al orfanilor și toiag al bătrâneților! Deci acum, Sfințite Mucenice Constantine, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu (Dogmatica), glasul al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Același din tine, cea curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod cu cădelnița, Lumină lină...

PROCHIMENUL ZILEI

PAREMIILE

De la *Pilde*, citire:

(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Pomenirea dreptului se face cu laude și binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur și argint. Mai scumpă este decât pietrele cele de mult de preț; nimic rău nu-i stă împotrivă. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale vieții și, mergând pe ele, va afla bunăvoința pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că, eu, înțelepciunea, sălășluiesc în sfat, iar cunoașterea și cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți, dar, cei fără de răutate, chibzuința, și voi, cei neînvățați, puneți la inimă. Ascultați-mă iarăși, că lucruri de cinste vă voi spune și voi deschide buzele mele pentru a vă învăța cele drepte;

că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi cuvânt adevărat, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la *Pilde*, citire:

(10: 31-32; 11: 2, 6, 7, 19; 13: 9; 15: 2; 14: 33; 22: 11; *Înțelepciunea lui Solomon* 6: 13, 12, 14 - 16; 7: 30; 8: 2-4, 7, 8, 17, 18, 21; 9: 1-5, 10 - 11, 14)

Gura celui drept rostește înțelepciunea, iar buzele oamenilor drepți picură haruri. Gura celor smeriți cugetă înțelepciune, iar dreptatea îi izbăvește de moarte. La moartea omului drept nu piere nădejdea, că fiul cel drept se naște spre viață. Din bunătățile lui va culege roada dreptății. Lumină va fi drepților de-a pururea și de la Domnul vor primi har și slavă. Limba înțelepților știe cele bune și în inima lor se va odihni înțelepciunea. Domnul iubește inimile cuvioase și sunt primiți de El toți cei fără de prihană în cale. Înțelepciunea Domnului va lumina fața celui ce înțelege, că ea se face cunoscută întâi celor ce o doresc și este lesne privită de cei ce o iubesc. Cel ce aleargă la ea dis-de-dimineață nu se va osteni, și cel ce privegheză pentru ea, degrab fără de grijă va fi. Că ea însăși umblă în căutarea celor vrednici de ea și în căile lor li se arată cu bunăvoință. Pe înțelepciune niciodată nu o va birui răutatea. Pentru aceasta, am ajuns doritor al frumuseții ei și am iubit-o și am căutat-o din tinerețea mea și m-am străduit să mi-o aduc mireasă. Și Stăpânul tuturor a iubit-o, că este cunoscătoare a științei lui Dumnezeu și alege lucrările Lui. Ostenelile ei sunt virtuțile. Ea învață cumpătarea și chibzuința, dreptatea și vitejia, decât care nimic nu este mai folositor oamenilor în viață. Dacă dorește cineva multă pricepere, ea știe cele de demult și prevede cele viitoare. Știe întorsăturile cuvintelor și dezlegările tainelor. Cunoaște mai înainte semne și întâmplări neobișnuite, precum și vremurile și prilejurile potrivite. Și tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este întru ea și un nume bun prin părtășia la cuvintele ei. Pentru aceasta m-am îndreptat către Domnul și m-am rugat Lui și am zis

din toată inima mea: Dumnezeule al Părinților și Doamne al milei, Cel ce ai făcut toate numai prin cuvântul Tău, și, cu înțelepciunea Ta, l-ai alcătuit pe om, ca să stăpânească făpturile cele zidite de Tine și să conducă lumea întru cuviosie și dreptate, dă-mi înțelepciunea care șade pe tronurile Tale și nu mă lepăda dintre robii Tăi, că eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale. Trimite-mi înțelepciune din sfântul Tău lăcaș și de pe tronul slavei Tale, ca, fiind de față lângă mine, să mă învețe ce este bine-plăcut Ție, și să mă călăuzească întru cunoștință, și să mă păzească întru slava ei. Că toate gândurile muritorilor sunt șovăielnice și cugetele lor sunt pline de primejdia căderii.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(*Pilde* 29: 2; *Înțelepciunea lui Solomon* 4: 1, 14; 6: 11, 18, 21, 22; 7: 15, 16, 21, 22, 26, 27, 29; 10: 9, 10, 12; 7:30; 1: 8; 2: 1, 10-11, 12, 13-16, 17, 19-22; 16: 13; *Sirah* 2: 11; *Înțelepciunea lui Solomon* 16: 8; *Sirah* 2: 11; *Pilde* 3: 34)

Lăudat fiind dreptul, se vor veseli popoarele; că pomenirea lui este fără de moarte, de vreme ce este cunoscut și de Dumnezeu, și de oameni; și plăcut este Domnului sufletul lui. Iubiți dar, oamenilor, înțelepciunea, poftiți-o și veți ajunge învățați. Că începutul ei este dragostea și paza legilor. Cinstiți înțelepciunea, ca să împărățiți în veci. Spune-voi vouă și nu voi ascunde de voi tainele lui Dumnezeu. Că Acesta este Povățuitorul înțelepciunii și Îndreptătorul înțelepților. Și în mâna Lui este toată priceperea și știința lucrărilor. Înțelepciunea, chivernisitoarea tuturor, ea m-a învățat, că întru ea este duh înțelegător și sfânt, strălucirea luminii celei de-a pururea și chipul bunătății lui Dumnezeu. Ea rânduiește prieteni ai lui Dumnezeu și proroci. Mai frumoasă este decât soarele și decât toată orânduiala stelelor. Luminii asemănându-se, se află mai întâi. Ea a izbăvit de dureri pe cei ce slujesc ei și i-a îndreptat pe cărări drepte; le-a dat cunoaștere sfântă și i-a păzit de vrăjmașii ce întind curse; le-a răsplătit și pentru lupta cea tare, ca să înțeleagă toți că buna cucernicie este mai puternică decât orice. Și răutatea nu va birui niciodată înțelepciunea, nici judecata nu va lăsa fără certare pe cei răi. Că au zis întru sine, gândind cu nedreptate: „Să-l asuprim pe cel drept, să nu ne fie milă de sfințenia lui și să nu ne rușinăm de căruntețile

bătrâneților cele de mulți ani. Că ne va fi tăria noastră lege. Și să vânăm cu vicleșug pe cel drept; că nu este de niciun folos pentru noi și stă împotriva faptelor noastre și ne învinovățește de păcate împotriva învățăturii noastre. Și ne spune că are cunoașterea lui Dumnezeu și se numește pe sine slujitor al lui Dumnezeu. Și ne-a fost nouă spre vădirea cugetelor noastre. Greu ne este nouă și numai să-l vedem, că viața lui nu este asemenea altora și sunt deosebite cărările lui. De batjocură am fost socotiți înaintea lui și se depărtează de căile noastre ca de niște necurății, și fericește cele mai de pe urmă ale drepților. Să vedem, așadar, de sunt cuvintele lui adevărate și să ispitim cele ce i se vor întâmpla. Cu ocară și cu chinuri să-l cercetăm, ca să cunoaștem blândețea lui și să încercăm răbdarea lui. Să-l osândim la moarte de ocară, și să dovedim mincinoase cuvintele lui". Acestea au gândit și au rătăcit; că i-a orbit răutatea. Și nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu; nici n-au socotit că Tu ești singurul Dumnezeu, Care ai stăpânire peste viață și peste moarte și mântuiești în vreme de necaz și izbăvești de orice rău, Tu, Cel îndurat și milostiv, Care dai cuvioșilor Tăi har și, cu brațul Tău, stai mândrilor împotrivă.

LA LITIE

Glasul 1:

Veselește-te în Domnul, cetate a Bucureștilor, și saltă, bucurându-te, înmiresmatele moaște ale noului Mucenic Constantin având-le ca pe o comoară și ca pe un izvor îmbelșugat al harului, prin care și noi, cei ce luăm din el apele tămăduirilor, ne izbăvim de mirosul greu al patimilor, mulțumind lui Dumnezeu, Purtătorul de grijă și Mântuitorul sufletelor noastre.

Asemenea:

Prin slavă și necinste, după dumnezeiescul Pavel, prin defăimare și bună faimă, ca întristându-te, dar pururea bucurându-te, ca un sărac, dar pe mulți îmbogățind, Părinte sfințite Constantin, ai căutat numai bogăția slavei moștenirii Domnului în sfinți; pe care și dobândind-o de la Hristos, o dăruiești cu mijlocirile tale celor ce se roagă ție, de Dumnezeu slăvitule.

Glasul al 2-lea:

Să se veselească în veci prealăudatul preot Constantin, că a moștenit Împărăția

cerurilor. Pământul moaștele lui primind, bună mireasmă a răspândit. Rob al lui Hristos s-a făcut, sălășluindu-se întru viața veșnică.

Glasul al 3-lea:

Știind, Părinte, că *mila biruiește în fața judecății,* nu ai trecut cu vederea pe cei străini, ci către toți cu bunătate inima deschizându-ți, fericite, ai fost tată orfanilor și apărător văduvelor, și celor goi îmbrăcăminte, și hrană sărmanilor. Pentru aceasta și Părintele luminilor, Cel ce iubește mila și judecata, ale Cărui judecăți pururea înaintea ta au fost, dreptatea ta făcând-o să strălucească, ți-a răsplătit după vrednicie, locuitor al Împărăției Sale făcându-te și împreună-moștenitor cu toți sfinții și rugător pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Cu adevărat întru suspine ostenind și lacrimile pâine făcându-ți-se ziua și noaptea, seceri în pământul celor vii, snopii ostenelilor tale cu bucurie ridicându-i, sfințite Constantine; slujitorule al Domnului, Celui ce este Pâinea Vieții, din care ne împărtășești și pe noi, care te cinstim cu laude, hrănești pe cei flămânzi și însetați de dreptate, dreptule cu inima, și te rogi neîncetat lui Hristos să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 8-lea:

Cu inima zdrobită și cu dumnezeiască înțelegere ai lucrat, toate ispitele biruindu-le cu puterea Crucii, gândurile potrivnicilor surpându-le, biserică împărătească ai ridicat, spre slava și lauda lui Dumnezeu; și pe tine însuți biserică prin har te-ai zidit, plină de strălucirile virtuților și de tămâia rugăciunii și a jertfei tale celei bineprimite la jertfelnicul ceresc cel preaînalt; la care astăzi stând cu îndrăzneală, ca un preot și mucenic, te rogi neîncetat lui Hristos pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Veniți, ceata iubitorilor de praznice; veniți, adunarea credincioșilor, cu laude să încununăm pe pururea cinstitul Părintele nostru Constantin; că acesta, ca un preot al lui Dumnezeu, cu mărturia vieții sale fără de prihană gurile necredincioșilor le-a astupat, iar gurile oilor cuvântătoare le-a îndulcit cu chemarea numelui Stăpânului; iar de mâna ucigașă rănindu-se trupește, cu mucenicească și luminată cunună s-a încununat, și minunat a izvorât, după Scripturi,

râuri de miresme cereşti, înmiresmând pe credincioşi; şi acum, ca un preot şi mucenic, se roagă pentru cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea lui.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, şi te slăvim, credincioşii, după datorie, pe tine, cetatea ce neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 4-lea,
podobie: *Prealăudaţilor Mucenici...*

Pe pământ, ca Apostolul, având singură laudă mărturia cugetului, viteazule, că ai umblat în sfinţenie şi-n harul lui Dumnezeu, şi că inima spre toţi ţi-ai deschis, fericite, astăzi laudă ai în ceruri cu sfinţii toţi, slăvite Mucenice Constantine, de Dumnezeu proslăvit fiind.

Stih: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale (*Psalm* 15: 3).

Nici ispita arginţilor, înţelepte, nu te-a cuprins, nici ameninţările nu te-au spăimântat să vinzi tu cinstea aproapelui, ci chiar socotindu-te ca la moarte osândit, nu în tine nădejdile, ci în Dumnezeu ţi le-ai pus, fericite Constantine, în Cel care izbăveşte şi învia pe robii Săi.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi precum cedrul din Liban se va înmulţi (*Psalm* 91: 12).

Întru anii cei de apoi răsărind ca luceafărul într-a necredinţei noapte, slăvitule, nemincinos ai călăuzit cu razele faptelor şi cuvintelor pe toţi şi cu darul de la Hristos al minunilor, Constantine de trei ori fericite, deci în slava cea nespusă cu sfinţii toţi ai fost sălăşluit.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Dumnezeiescul har umbreşte racla moaştelor tale, sfinţite Constantine; pentru aceasta şi la mireasma minunilor tale alergăm, tămăduire de boli luând; ci, Sfinte Mucenice, roagă pe Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii:

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, grăim neîncetat, ca Îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână,

folositoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre!

Acum Slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

La binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfântului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te... (o dată). Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, atunci se cântă:

TROPARUL, glasul al 5-lea,
podobie: *Pe Cuvântul...*

Din pruncie, Părinte, în sărăcie trăind, te-ai curăţit spre slujirea cea rânduită de sus, ca să poți purta și sarcina aproapelui. Astfel, Sfinţite Constantin, Mucenic al lui Hristos, a tuturor mângâiere te-a arătat Cel ce lumea a mântuit prin răstignirea Sa.

Alt Tropar, asemenea:

A vieții mireasmă o izvorăști bogat, ca cel ce bună-mireasmă a lui Hristos te-ai făcut, cunoștința Lui în lume aducând-o; în sărăcie și nevoi, în bătăile cu vergi, în temniță și în lipsuri; biruitor, Mucenice Constantin, prin El, făcându-te.

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu –
al Învierii, același glas:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată! Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine! Bucură-te, limanul cel neînviforat și neispitită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu! Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și cinstesc nașterea ta.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., punem Troparul Sfântului de două ori, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule...*

La crinul cel gândit să venim cu credință, la noul Mucenic Constantin fericitul, la cel ce cu sfințenie a înflorit în livezile mucenicilor și, cu dulce mireasmă, le sfințește azi simțirea celor care-l cinstesc cu evlavie.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Marie, vas cinstit al Stăpânului lumii, ridică-ne pe noi, cei căzuți în adâncul cumplitei deznădăjduiri, al greşelilor şi nevoilor, că scăpare eşti şi ajutor şi nădejde păcătoşilor şi ocrotire preatare şi-i aperi pe robii tăi.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Crucea pe umeri ridicând vitejește din tinerețe, Constantine slăvite, cu râvnă Domnului

Hristos ai slujit, buna mărturie dând vitejește, Părinte, și neclătinat fiind de furtuna vieții; deci, îndrăzneală ca un mucenic având în ceruri, pomenește-ne, bunule.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

La Născătoarea Ziditorului lumii să alergăm, toți credincioşii, strigându-i: O, Maica Împăratului, Stăpână, degrab scapă-ne, cu mila ta, de nevoi şi de boală şi toată primejdia şi de chin şi durere, neîncetat cerând la Fiul tău, Împărăteasă, iertare greşelilor.

Polieleul și Mărimurile:

Stih 1: Auziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (*Psalm* 48: 1).

Mărimu-te pe tine, răbdătorule de chinuri, Părintele nostru Constantin, și cinstim cu dragoste pătimirile pe care pentru Hristos le-ai răbdat.

Stih 2: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (*Psalm* 48: 3).

Fericimu-te pe tine, Sfințite Mucenice Constantin, și cinstim sfântă pomenirea ta, cel ce te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 3: Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (*Psalm* 25: 8).

Stih 4: Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (*Psalm* 36: 30).

Stih 5: Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme (*Psalm* 111: 6).

Stih 6: Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor te vor lăuda (*Psalm* 83: 5).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu har dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

După Polieleu și Mărimuri, Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea, podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Sărăcind împreună cu Dumnezeu, Cel bogat întru milă și îndurări, cu Cel ce, din mila Lui, pentru noi toți a sărăcit, te și slăvești împreună – precum a făgăduit – și împărățești împreună cu Cel ce de-a pururea și în veac împărățește și peste veac și încă, fiind vas al harului, Mucenice al Domnului, Constantine cel mult slăvit; roagă pe Hristos Dumnezeu să ne ierte, bunule, greșelile celor ce sfântul tău praznic îl săvârșim cu evlavie.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cerească, Raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că prin ea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli, celor ce se închină cu dreaptă credință nașterii tale celei preasfinte.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

PROCHIMEN, glasul al 4-lea
(*Psalm* 91: 12, 13):

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Luca
(21: 12-19; marți în săptămâna a 29-a după Rusalii)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de oameni, pentru că îșI vor pune mâinile pe voi și vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători pentru numele Meu. Și va fi vouă prilej de mărturisire. Puneți, deci, în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde, căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotrivă toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de rudenii și de prieteni, și vor ucide pe unii dintre voi. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar niciun păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile noului Tău Mucenic Constantin, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihul: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Stihira, glasul al 6-lea:

Bine, slugă bună și credincioasă! Bine, lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul dat ție l-ai înmulțit, și pe cei ce veneau după tine nu i-ai

pizmuit. Drept aceea, porțile cerului ți s-au deschis; intră întru bucuria Domnului tău; și roagă-te pentru noi, Părinte Constantine.

CANOANELE

Se pun: Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului sau din Bogorodicină), cu irmosul, pe 6, și al Sfântului pe 8.

Cântarea I

Glasul al 8-lea

Irmos: *Apa trecând-o...*

Stih: Sfinte Sfințite Mucenice Constantin, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Laudă cuvine-se dreptților; ci însuți ajută-mi, Mucenicule Constantin, să îți împletesc după dreptate bineplăcută cântare de laudă.

Averi pe pământ nu ai suferit a avea, Părinte, gânditor de cele cerești, comoara virtuții dintru tine, care rămâne în ceruri, aflându-o.

Slavă...

Ungere luat-ai ca un ales, căci cu untdelemnul bucuriei te-a uns Hristos, cel ce ai urât fărădelegea, iubind dreptatea și pacea, slăvitule.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuirea mea: O, Maică a Cuvântului, Fecioară, de supărări și nevoi mântuiește-mă.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

A trăi, Mucenice, ți-a fost Hristos pururea, însă a muri socotit-ai câștig, înțeleptule, că, împreună cu Cel răstignit, pentru lume pururea te-ai răstignit cu voia și cu faptele.

Nebunește, ca Pavel, și tu mai mult decât toți Domnului I-ai slujit cu râvnă, de El întărindu-te, în strâmtorări și ocări, și în foame și sete, și în temniță bătut cu vergi, fericitule.

Ochii orbi ai femeii, prin rugăciune, i-ai vindecat, către Plinitorul credinței cu ochii inimii de Dumnezeu luminați privind, Părinte cinstite, și covârșitoarea Lui putere știindu-o.

Slavă...

Oaie desăvârșită te-ai dat prin jertfă Păstorului Celui pentru noi ca o oaie jertfit, înțeleptule, și ca un bun păstor ai păstorit a ta turmă, la izvorul harului ducând-o pururea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-mi, ceea ce ești Ușă încuiată, Fecioară, pe Ușa Hristos născând, ca să nu pier cel ce-ți cânt, de Dumnezeu Născătoare, în tine nădejdile cu totul punându-le.

SEDEALNA, glasul al 8-lea,
podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Neștiut, ca un înger, pururea stând lângă inima celor întru nevoi, prin înger, slăvitule, Împăratul îngerilor ți-a dăruit la nevoie, plinind rugăciunea ta; și har luând de la Domnul, bolnavi ai tămăduit; și, întru lumină îmbrăcându-te, Sfinte, femeii i-ai tâlcuit izvorârile dragostei lui Hristos, minunatule; și, mucenicește adormind, cu miresme cerești îndulcești pe toți, care a ta pomenire o săvârșesc cu evlavie.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Preacurată, ca una ce ai născut negrăit pe Cuvântul cel milostiv, pe toți miluiește-ne, în nevoi și în strâmtorări, că alergăm cu râvnă la al tău acoperământ, și de focul cel veșnic, te rugăm, izbăvește-ne, ca nemăsurată mila și bogăția îndurărilor să-ți slăvim, o, Stăpână, cu dragoste, și să-ți zicem de-a pururea: Roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare greșelilor celor ce cu vrednicie și evlavie te cinstesc.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Lămurit precum aurul, Sfinte Constantine, ai strălucit curat și te-ai pus, mult-răbdătorule, în dumnezeieștile vistierii.

Următor arătatu-te-ai pururea lui Pavel, prealăudatule, tuturor toate făcându-te, ca pe toți, Părinte, să îi mântuiești.

Slavă...

Iconom bun al harului, haina preoției mai mult ți-ai strălucit cu podoabele virtuților și cu stropii sângelui mucenicesc.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Munte sfânt te-a vestit demult, Fecioară, Prorocul, și de virtuți umbrit, dintru care Se va arăta Dumnezeul nostru, întrupându-Se.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Umbrele trecând de acum și-nchipuirile, Sfinte, vezi limpede cele dumnezeiești, de mare cinste, ca un preot învrednicindu-te.

Ceasul tău știind dinainte, singur ți-ai gătit cele spre trecerea ta la Dumnezeu, făgăduință dând, Părinte, că vei fi cu noi.

Cerul te-a primit, iar pământul poartă în sânul său moaștele tale preapline de-a harului bună mireasmă, Constantine minunatule.

Slavă...

Numele cel sfânt și preadulce al lui Iisus iubindu-l, Sfinte,

neîncetat îl chemai și alungai cu el amarul încercărilor.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, s-a plinit întru tine prorocescul glas, că, Fecioară, în pântece ai luat pe *Cel ce este*, pe Dătătorul bunătăților.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Cu mână ascunsă Domnul războiul pe Amalec cel gândit, că prin tine pe luptătorii aceluia, Sfinte, pe-ai necredinței părtași i-ai învins de tot, puterea Sa desăvârșind în slăbiciune, cum zice Apostolul.

Cu totul tuturor te-ai dăruit ca o pâine înmiresmată și caldă, frământătură făcându-te nouă, miezul vieții în Hristos și miresmele prin fapte arătându-le, Pâinii vieții slujind și sărmanilor.

Cununa mucenicească, Părinte, ai luat de la Hristos Împăratul, într-adevăr Dumnezeu arătând-o prin arătarea luminii pe capul tău la trecerea ta de aici și apoi prin mireasma mormântului.

Cu graiuri amăgitoare cugetau spre vânzarea de frați să te plece necredincioșii; ci tu, Constantine, ai risipit sfatul lor, alegând în schimb dreptatea după Dumnezeu și la moarte de voie ducându-te.

Ca niște crini înmiresmați au răsărit din pământ osemintele tale, îndată ce s-a deschis, Mucenice, mormântul tău cel cinstit și preaplin de har, în chip străin miresmele nemuririi spre toți izvorându-le.

Slavă...

Odihnă ești, Hristoase, inimii mele, dar și sufletului meu bucurie!, cu îndrăzneală strigai în necazuri, în strâmtorări și în relele pătimiri, cu duhul binecuvântând, Constantine, pe Cel binecuvântat.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născând cu trup pe Împăratul cerului și al pământului, Fecioară Marie, Împărăteasă a toate ești, Maică, și rugătoare fierbinte la tronul Lui pentru toți cei ce te cinstesc, de Dumnezeu Născătoare vestindu-te.

CONDAC, glasul al 3-lea,

podobie: *Fecioara astăzi...*

Crucea ostenelilor, până la capăt, Părinte, din pruncie ai purtat, cu îndelungă răbdare. Viața ta a fost o jertfă binepriimită, moartea ta încununată a fost de slavă, Sfinte Constantin, slăvite, acum în ceruri roagă-te pentru noi toți.

Alt Condac, glasul al 8-lea,

podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Mucenicească prăznuire adunându-ne, veniți, cu râvnă,

de Hristos încununatului să-i cântăm, toți credincioșii, cu bucurie; că, în ceruri, ca un preot și viteaz Mucenic mijlocește pentru cei ce-l laudă, zicând: Bucură-te, Sfinte Constantin, mult-pătimitorule!

ICOS

Astăzi, Constantin Mucenicul, cerescul trandafir, își revarsă buna-mireasmă; că, în taină răsărind între spini și veșmântul virtuților cu sfințit sângele său roșind, în chip străin a înflorit în cer; pentru care, lăudându-l, zicem:

Bucură-te, iconom credincios al Stăpânului;

Bucură-te, lucrător minunat al poruncilor;

Bucură-te, prin care se revarsă mireasma;

Bucură-te, prin care se risipește miasma;

Bucură-te, martor neînfricat al Evangheliei lui Hristos;

Bucură-te, multor strâmtorați și goi hrănitor inimos;

Bucură-te, cel ce ești în ceruri rugător pentru lume;

Bucură-te, cel ce din ceruri strălucești ca un soare;

Bucură-te, al oilor Domnului bun păstor;

Bucură-te, cuptor al spinilor patimilor;

Bucură-te, prin care luăm bucurie;

Bucură-te, prin care primim tămăduire;

Bucură-te, Sfinte Constantin, mult-pătimitorule!

SINAXAR

În luna octombrie, în ziua a douăzeci și treia, săvârșim pomenirea Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu.

Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu s-a născut în 10 ianuarie 1905, la Cavadinești, județul Galați, într-o familie de țărani foarte săraci. Mama lui a trecut la Domnul pe când pruncul avea un an, în timp ce încerca să dea naștere celui de-al doilea copil, iar tatăl, în urma unui accident, nu a mai fost în stare să aibă grijă de copil. Atunci, micul Constantin a fost luat și crescut de bunica lui, Ioana. La vârsta de șase ani a aflat adevărul despre mama sa, fiind foarte întristat. Bunica, însă, cu multă dragoste, i-a spus că mama lui trăiește, dar în cer, la Dumnezeu. Când mergeau la biserică, bunica îi arăta icoana Maicii Domnului, spunându-i: „Aceasta este Mama ta cea mai adevărată, ea îți va purta de grijă, ei să te rogi!".

După moartea bunicului, tânărul Constantin s-a mutat împreună cu bunica sa la Galați. La școală a finalizat ciclul primar cu rezultate foarte bune. Toată copilăria a suferit întrucât nu avea ce să mănânce. La vârsta de aproape 12 ani a fost înscris la Școala de cântăreți

bisericeşti. Deşi învăţa bine, s-a retras după primul trimestru, întrucât nu avea cu ce plăti taxele şcolare. Atunci bunica a hotărât să-l prezinte pe copil celuilalt fiu al ei, preot într-un sat aproape de Galaţi, rugându-l să-l ia cântăreţ la biserica lui, ca, astfel, băiatul să nu fie înstrăinat de cele sfinte şi să-şi facă un rost. Tânărul Constantin a ajuns, însă, argat fără simbrie, fiind nevoit să pască vitele, să cureţe grajdul şi să facă toate treburile gospodăriei, vreme de doi ani, fără a cârti, deşi sufletul lui tânjea după învăţătură şi după rugăciune. Bunica, văzând starea lui, cu multă durere în suflet, l-a luat pe băiat la Galaţi şi l-a rugat pe fostul lui învăţător să o ajute şi să-l pregătească pe nepot pentru admiterea la Seminarul Teologic. Întrucât meditatorul trebuia plătit, bunica a vândut viţeaua pe care o avea, ca să-şi achite obligaţiile. În 1919, la vârsta de 15 ani, Sfântul Constantin a fost admis la Seminarul Teologic din Galaţi, unde a intrat ca bursier, fiind al treilea între cei 500 de candidaţi. Atâta sete de carte avea, încât la seminar a absolvit câte doi ani într-unul singur, cu toate că muncea noaptea la o fabrică de cherestea. În anul 1925 a devenit student la Bucureşti, la Facultatea de Teologie şi la Academia de Muzică. La fel de sărac, doi ani a dormit pe jos, într-o mansardă din Piaţa Amzei, iar apoi în sala de aşteptare a Gării de Nord. Nici mâncarea nu-i prisosea, întrucât mânca de la cantină resturile lăsate de ceilalţi studenţi. După obţinerea licenţei în teologie, între 1929 şi 1934, a fost cântăreţ la Biserica *Lucaci* din Capitală. Dumnezeu i-a rânduit o soţie credincioasă, pe Maria Constantinescu, licenţiată în litere şi filosofie. Familia ei nu l-a vrut pe Constantin. Era prea sărman şi prea dedicat slujirii. Au lăsat-o să se mărite doar după ce patru ani a luptat pentru aceasta, iar de durere, s-a îmbolnăvit de ficat. S-au căsătorit şi au plecat la Catedrala Episcopală din Huşi, pentru că, în Bucureşti, tânărul teolog Constantin nu şi-a găsit nicio parohie. A fost hirotonit preot pe seama Catedralei Episcopale din Huşi, la Mănăstirea Adam, de Episcopul Nifon Criveanu al Huşilor, apoi, în acelaşi an, a fost numit director şi profesor al Şcolii de cântăreţi, ulterior fiind desemnat protoiereu de Fălciu. La Huşi, Sfântul Constantin a stat până la 1 noiembrie 1938, când s-a transferat la Bucureşti, la parohia nou înfiinţată „Parcul Călăraşi", pentru că soţia sa primise un post de profesor de limba germană şi franceză la Liceul „Nicolae Bălcescu". Noua parohie din cartierul Vergului nu avea biserică, nici casă parohială, nici venit lunar pentru preotul paroh, fiind poziţionată într-un cartier de muncitori foarte săraci. Pentru început, prin bunăvoinţa doctorului Victor Gomoiu, ctitorul şi directorul Aşezămintelor „Regina Elena", Sfântul Constantin a organizat în subsolul spitalului un mic paraclis. După ce a obţinut de la autorităţi locul pentru biserică, în şapte ani, între 1942 şi 1949, a

zidit-o, având dimensiunile unei catedrale. În paralel, i-a mobilizat pe credincioși să nu rămână indiferenți la problemele celor din jur și să-i ajute pe cei aflați în suferință. Totul în vreme de război și într-un timp în care își pierduse soția, pentru că preoteasa Maria a plecat la Domnul, bolnavă de cancer, în anul 1941, lăsându-l văduv, cu două fetițe mici. Odată cu instaurarea regimului comunist în România, s-a declanșat o mare prigoană, atât asupra slujitorilor Sfântului Altar, cât și asupra credincioșilor ortodocși. Sfântul Constantin a primit și el această cruce grea a mărturisirii lui Hristos în temnițele comuniste. În ziua de 12 ianuarie 1954 a fost arestat, trecând prin penitenciarele de la Jilava (1954-1955), Gherla (1956-1962) și Dej (1955) și prin lagărele de muncă de la Poarta Albă (1955-1956) și Salcia (1959). Multe sunt chinurile pe care le-a îndurat în temniță mucenicul lui Hristos. A fost ars cu fierul roșu la tălpi, i s-a smuls barba, a fost bătut și umilit ca să se lepede de Hristos. Însă, fericitul Constantin cu bărbăție duhovnicească le răspundea: „Puteți să mă chinuiți cât vreți, dar nu mă lepăd de Hristos." Eliberat pe 10 ianuarie 1962, a primit doi ani de domiciliu obligatoriu în Bărăgan, în satul Viișoara. S-a întors în București în 1964 și Patriarhul Justinian Marina i-a încredințat Biserica Sapienței. Singur, bolnav, flămând, în zdrențe, cu încălțămintea ruptă, dar plin de încredere, Sfântul Constantin a ajuns, pe 1 iunie 1965, în curtea Bisericii Sapienței, care era în paragină. Sfântul a refăcut biserica și a adunat în jurul său o comunitate euharistică foarte implicată în activități filantropice. Biserica a devenit neîncăpătoare pentru numărul mare de credincioși veniți din toate colțurile Bucureștiului și chiar din provincie, iar acest fapt era îngrijorător în ochii Securității. După nenumărate presiuni pentru a colabora cu necredincioșii și a trăda Taina Sfintei Spovedanii, Sfântul Constantin, care era greu bolnav și necesita o intervenție chirurgicală, a fost amenințat că, dacă nu se sinucide, oricum va fi victima unei operații nereușite, care îi va provoca moartea. Atunci slujitorul lui Hristos și-a asumat cu mult curaj operația. Și-a pregătit totul din timp, a slujit Dumnezeiasca Liturghie la sărbătoarea Sfintei Parascheva, apoi și-a luat rămas bun de la credincioși, mergând de bunăvoie la spital. După operație, doctorul care l-a operat, unealtă a regimului comunist criminal, i-a spus: „Cum, n-ai murit încă?!". Sfântul Constantin, adunându-și ultimele puteri, a cerut să fie spovedit și împărtășit, apoi și-a încredințat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, în 23 octombrie 1975, la vârsta de 70 de ani, fiind împodobit cu slăvită cunună mucenicească. Sfintele sale moaște au fost descoperite în octombrie 2023, răspândind bună mireasmă.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *În cuptor feciorii evreilor...*

Sufletul tău ca pe-o mireasă l-ai gătit cu a virtuților podoabă și cu bună-mărturisirea ta în Domnul și cu mulțimea milelor, Mucenice Constantine.

Tatălui voia împlinind-o ca un fiu adevărat, născut din Duhul, și, paharul durerii până la capăt bându-l, cu ceata mucenicilor guști paharul mântuirii.

Slavă...

Astăzi în cer cu mucenicii și cu îngerii înalți sfântă cântare lui Hristos, Cel ce S-a slăvit în tine: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeule întru toți vecii!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nașterea cea fără sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu din tine o vestim, Născătoare de Dumnezeu, strigându-I: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeule întru toți vecii!

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Cel ce în muntele cel sfânt...*

Trandafirule preaînmiresmate, din durere ieșit și înflorit în ceruri, cu-adevărat miresmele harului le trimiți în lume, pe toți ridicându-i să laude pe Domnul.

Iubitor de săraci și de dreptate te cunoaștem și preot și mucenic, Părinte, și râvnitor podoabei casei Domnului, Căruia cu sfinții, Sfinte Constantine, îi cânți întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Nu voi vinde pe frații mei, strigat-ai, celor necredincioși, slăvite Constantine, ci voi muri, strigând cu ceata dreptilor: Pe Domnul lăudați-L și preaînălțați-L acum și în toți vecii.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Sfânta Sfintelor te-ai făcut, Fecioară, pe Cel sfânt zămislind, pe Unul din Treime, și, rămânând fecioară, L-ai născut cu trup spre mântuirea noastră a celor ce cu râvnă te lăudăm pe tine.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu...*

Astăzi bună-mireasmă cerească se revarsă la pomenirea ta, Sfinte, de peste an, preaminunat bucurându-i pe cei ce te cinstesc.

Biserica întreagă se bucură și saltă, de Dumnezeu proslăvitule Constantin, și cu credință cinstește praznicul tău cel sfânt.

Slavă...

Icoana ta cinstind-o, Părinte Constantine, și racla moaștelor

tale înconjurând, cerem a ta mijlocire către Cel milostiv.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nu trece cu vederea pe robii tăi, Stăpână, cu Constantin Mucenicul la Fiul tău neîncetat pomenindu-i pe cei ce te măresc.

LUMINÂNDA Sfântului,
glasul al 3-lea,
podobie: *Cel ce cerul cu stele...*

Cu bucurie, poporul din Bucureşti să tresalte, făcând acum prăznuirea lui Constantin Mucenicul, preot ales şi duhovnic, plin de mireasmă cerească.

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu,
asemenea:

Fecioară Maică Marie, dumnezeiască cetate, tron luminat ca un soare, al Împăratului scaun, neînţeleasă minune, cum L-ai născut pe Stăpânul?

LA LAUDE

Stihiri pe 4, glasul 1,
podobie: *Prealăudaţilor Mucenici...*

Pe tine, Părinte Constantin, plinitor poruncilor lui Dumnezeu cunoscându-te şi vestitor al lor, şi hrănitor grabnic tuturor sărmanilor, şi dascăl al tăcerii şi-al dragostei de fraţi şi de Hristos, te rugăm, dar, să mijloceşti acum către Domnul, pentru cei ce te cinstesc.

Statornic în inimă purtând, cum îţi e şi numele, o, Constantine slăvitule, numele Domnului, către toţi lărgit-ai, precum Pavel, inima; drept care, Ştiutorul inimilor, păzind-o minunat nestricată după moartea ta, viu cu Sine, Cel viu, ni te-a arătat.

Cu lacrimi, Părinte, semănând pe pământ şi cu dureri, în cer acum, bucurându-te, seceri, slăvitule, snopii cei de taină, însutiţi ai faptelor, şi-ai multelor virtuţi şi-ai prigoanelor celor pentru Hristos, către Care îndrăznire-având, mijloceşte pentru cinstitorii tăi.

Părinte slăvite Constantin, cinste a Bisericii, odrasla Seminarului din Galaţi, duhovnic iscusit, al mărturisirii tare stâlp neclătinat şi turnul prigoniţilor nesurpat, roagă pe Hristos pentru cei ce cu evlavie îţi înalţă cântare de laudă.

Slavă...,

glasul al 5-lea:

Veniţi, cinstiţi preoţi şi dreptslăvitori creştini, veniţi în cetatea Bucureştilor să alergăm şi să vedem minune cu totul neobişnuită, pe care

dreapta Celui Preaînalt a lucrat-o acum! Că pe Constantin, Preotul și Mucenicul, care evangheliceşte a strălucit, cu daruri nemuritoare îl slăvește Hristos Dumnezeu, precum a făgăduit. Pentru aceasta, și cinstite lui oseminte pline de bună-mireasmă le-a arătat izvor al minunilor, celor ce cu evlavie se apropie; din care mireasma vieții primind, ca David să strigăm: Mare ești, Doamne, și măreției Tale nu este hotar, prin care, Iubitorule de oameni, mântuiește sufletele noastre!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, Troparele, Ecteniile și Otpustul.

La Sfânta Liturghie

La Fericirile se pun: din Canonul Sfântului, Cântarea a 3-a, pe 4, și Cântarea a 6-a, pe 4.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea (*Psalm* 67: 36, 3):

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Stih: Drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

APOSTOLUL

Din *Epistola către Filipeni* a Sfântului Apostol Pavel, citire (2: 12-18)

Fraților, precum totdeauna m-aţi ascultat, nu numai când eram de faţă, ci, cu atât mai mult acum, când sunt departe, cu frică şi cu cutremur lucraţi mântuirea voastră; fiindcă Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi şi ca să voiţi şi ca să săvârşiţi, după a Lui bunăvoinţă. Toate să le faceţi fără cârtire şi fără îndoială, ca să fiţi fără prihană şi curaţi, fii ai lui Dumnezeu neîntinaţi în mijlocul unui neam rău şi stricat, şi întru care străluciţi ca nişte luminători în lume, ţinând cu putere cuvântul vieţii, spre lauda mea în ziua lui Hristos, că nu în zadar am alergat, nici în zadar m-am ostenit. Şi, chiar dacă mi-aş vărsa sângele pentru jertfa şi slujirea credinţei voastre, mă bucur şi vă fericesc pe voi pe toţi. Asemenea şi voi, bucuraţi-vă!

Aliluia, glasul al 4-lea (*Psalm* 91: 12, 13)

Stih 1: Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți.

Stih 2: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru vor înflori.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Luca*, citire

(12: 32-40; sâmbătă în săptămâna a 28-a după Rusalii)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu o strică. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse; fiți și voi asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor, când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-i deschidă. Fericite sunt slugile acelea, pe care, venind, stăpânul le va afla priveghind. Adevărat zic vouă, că se va încinge şi îi va aşeza la masă şi, apropiindu-se, le va sluji. Şi de va veni la a doua strajă, şi la a treia strajă de va veni şi îi va găsi aşa, fericiţi sunt robii aceia. Şi, aceasta să ştiţi, că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. Şi voi, aşadar, fiţi pregătiţi; că în ceasul în care nu gândiţi vine Fiul Omului.

CHINONIC (*Psalm* 111: 6)

Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia.

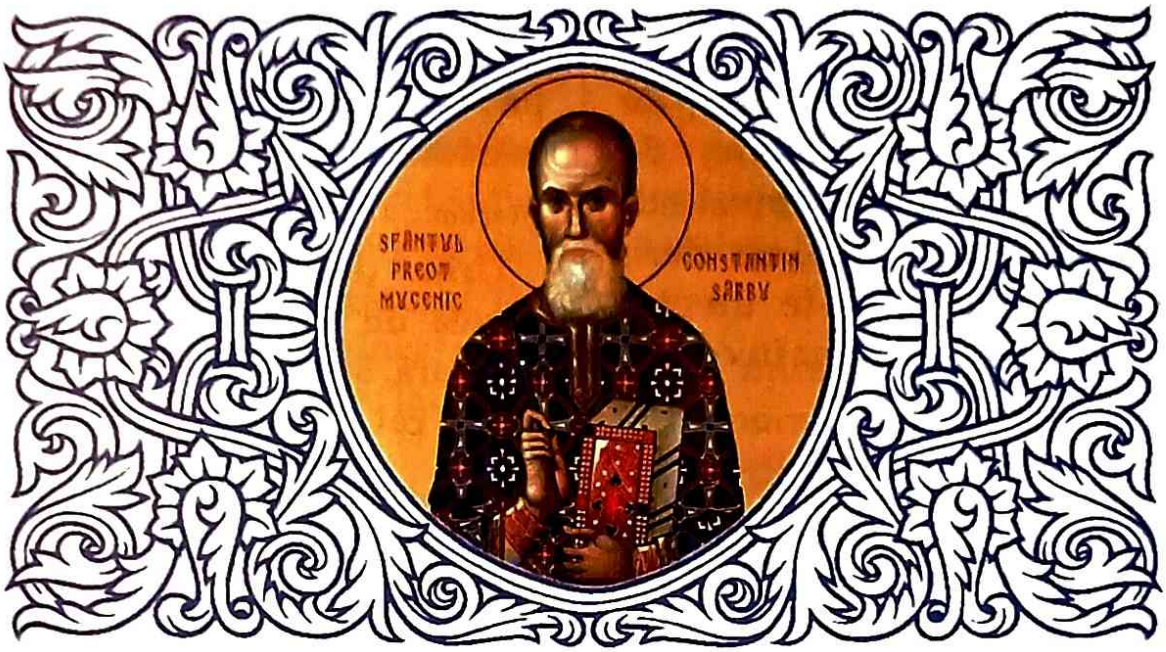

Slujba Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu

(23 octombrie)

La Vecernia Mică

La **Doamne, strigat-am,** punem 4 stihiri, glasul 1, podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Veniți, cu bună credință și cu evlavie, să cinstim pomenirea preaînțeleptului preot, a Sfântului Constantin, care mucenic s-a făcut cu adevărat, până la sânge, în toată viața sa împlinind Evanghelia (de două ori)**.**

Cuprins cu totul de focul Mângâietorului, ai fost aprins cărbune, Constantin fericite, și inimile tuturor le-ai aprins către dragostea lui Hristos, ca un apostol și mare pătimitor și sfințit slujitor al Tainelor.

Să salte Dunărea de Jos, părțile Hușilor și obștea Sapienței din cetatea lui Bucur, că, iată, Mucenicul nou-arătat Constantin strălucește azi pe bolta duhovnicească a Bisericii, ca un soare încălzindu-ne.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Sosit-a praznicul tău cel purtător de lumină, Sfinte Sfințite și slăvite Mucenice

Constantin, plin de har, de duhovnicească bucurie, de Duh Sfânt, de bună-mireasmă și de lumină; deci, acum, câștigându-te dreptar al preoției și rugător în ceruri, ne veselim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește de toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea,
podobie: *Casa Efratului...*

Astăzi să lăudăm cinstită pomenirea lui Constantin slăvitul, dreptarul preoției și Mucenicul Domnului.

Stih: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale (*Psalm* 15: 3).

Numelui însoțind lucrarea, Constantine, statornic în credință te-ai arătat, Părinte, de Domnul întărit fiind.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți (*Psalm* 91: 12).

Saltă Biserica astăzi duhovnicește, pe Constantin slăvitul avându-l către Domnul mijlocitor de-a pururea.

Slavă..., a Treimii:

Slavă Îți înălțăm, Treime, că în anii din urmă proslăvit-ai pe Constantin sfințitul, pe mărturisitorul Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Grija de negrăit și dragostea de maică ți-ai arătat, Fecioară, spre Constantin slăvitul, cel preaslăvit de Fiul tău.

TROPARUL, glasul al 5-lea,
podobie: *Pe Cuvântul...*

Din pruncie, Părinte, în sărăcie trăind, te-ai curățit spre slujirea cea rânduită de sus, ca să poți purta și sarcina aproapelui. Astfel, Sfințite Constantin, Mucenic al lui Hristos, a tuturor mângâiere te-a arătat Cel ce lumea a mântuit prin răstignirea Sa.

Alt Tropar, asemenea:

A vieții mireasmă o izvorăști bogat, ca cel ce bună-mireasmă a lui Hristos te-ai făcut, cunoștința Lui în lume aducând-o; în sărăcie și nevoi, în bătăile cu vergi, în temniță și în lipsuri; biruitor, Mucenice Constantin, prin El, făcându-te.

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu –
al Învierii, același glas:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată! Bucură-te,

zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine! Bucură-te, limanul cel neînviforat și neispitită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu! Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și cinstesc nașterea ta.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.

La Vecernia Mare

După obișnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi, iar de va fi sâmbătă seara, Catisma toată. La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8.

Stihiri, glasul al 4-lea,
podobie: *Ca pe un viteaz...*

Înflorind ca un trandafir, sus, în curțile Domnului, și ca un crin, Sfinte, în văile cerești, înmiresmezi azi Biserica, din suflete alungând, al patimii greu miros, Constantine, făcându-te Mirului ceresc, lui Hristos Dumnezeu, bună-mireasmă, cu aceasta bucurându-i pe cântăreții tăi pururea (de două ori).

Slujitor al lui Dumnezeu întru toate te-ai arătat, în răbdare multă, în rele strâmtorări, și în bătăi și în temniță, în posturi și privegheri, ca unul necunoscut, dar tuturor bine cunoscut, și ca un sărac, dar pe mulți, ca un bun, îmbogățindu-i, Mucenice Constantine, și bucurându-te pururea.

De mireasma ce-a izvorât din mormântul și moaștele cele proslăvite cu harul Duhului ale sfințitului Mucenic, slăvitului Constantin, ceata celor credincioși, minunându-ne, să strigăm, bucurându-ne: Minunat ești în sfinții Tăi, Hristoase, cu a căror mijlocire, ca un Preabun, miluiește-ne!

Alte Stihiri, glasul 1,
podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Dumnezeiască și sfântă mireasma moaștelor și a vieții celei lui Hristos preaplăcute a Sfântului slăvitului Constantin minunat astăzi ne-a chemat, cu flori de sfinte cântări să împodobim preacinstită pomenirea lui (de două ori).

Iubind dreptatea, urât-ai fărădelegile, și părtaș ești în ceruri Celui drept, Constantine; că mirul bucuriei pe capul tău, fericite, turnându-se, și pe cinstitele tale moaște s-a pogorât ca pe marginea veșmintelor.

Mormântul tău cuprinzându-l și sărutând chipul tău și cinstitele moaște, Constantine slăvite, te rugăm să acoperi cu mila ta pe toți cei ce te laudă; iar pentru neamul tău, Sfinte, și pentru noi mijlocește la Stăpânul Hristos.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe preotul lui Dumnezeu și credinciosul martor, pe bunul-biruitor cel încununat cu veșnice cununi, adunându-ne, iubitorilor de praznic, să-l lăudăm cu alese cântări, zicând: Bucură-te, lucrătorule cel bun al poruncilor și lauda cea preaminunată a celor ce virtuos viețuiesc în căsnicie! Bucură-te, iubitorule de sărăcie și hrănitorule al celor săraci! Bucură-te, părinte al orfanilor și toiag al bătrâneților! Deci acum, Sfințite Mucenice Constantine, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu (Dogmatica), glasul al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Același din tine, cea curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod cu cădelnița, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la *Pilde*, citire:

(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Pomenirea dreptului se face cu laude și binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur și argint. Mai scumpă este decât pietrele cele de mult de preț; nimic rău nu-i stă împotrivă. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea și tot ce este de preț nu este vrednic de

ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale vieții și, mergând pe ele, va afla bunăvoința pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că, eu, înțelepciunea, sălășluiesc în sfat, iar cunoașterea și cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți, dar, cei fără de răutate, chibzuința, și voi, cei neînvățați, puneți la inimă. Ascultați-mă iarăși, că lucruri de cinste vă voi spune și voi deschide buzele mele pentru a vă învăța cele drepte; că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi cuvânt adevărat, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la *Pilde*, citire:

(10: 31-32; 11: 2, 6, 7, 19; 13: 9; 15: 2; 14: 33; 22: 11; *Înțelepciunea lui Solomon* 6: 13, 12, 14 - 16; 7: 30; 8: 2-4, 7, 8, 17, 18, 21; 9: 1-5, 10 - 11, 14)

Gura celui drept rostește înțelepciunea, iar buzele oamenilor drepți picură haruri. Gura celor smeriți cugetă înțelepciune, iar dreptatea îi izbăvește de moarte. La moartea omului drept nu piere nădejdea, că fiul cel drept se naște spre viață. Din bunătățile lui va culege roada dreptății. Lumină va fi drepților de-a pururea și de la Domnul vor primi har și slavă. Limba înțelepților știe cele bune și în inima lor se va odihni înțelepciunea. Domnul iubește inimile cuvioase și sunt primiți de El toți cei fără de prihană în cale. Înțelepciunea Domnului va lumina fața celui ce înțelege, că ea se face cunoscută întâi celor ce o doresc și este lesne privită de cei ce o iubesc. Cel ce aleargă la ea dis-de-dimineață nu se va osteni, și cel ce privegheză pentru ea,

degrab fără de grijă va fi. Că ea însăși umblă în căutarea celor vrednici de ea și în căile lor li se arată cu bunăvoință. Pe înțelepciune niciodată nu o va birui răutatea. Pentru aceasta, am ajuns doritor al frumuseții ei și am iubit-o și am căutat-o din tinerețea mea și m-am străduit să mi-o aduc mireasă. Și Stăpânul tuturor a iubit-o, că este cunoscătoare a științei lui Dumnezeu și alege lucrările Lui. Ostenelile ei sunt virtuțile. Ea învață cumpătarea și chibzuința, dreptatea și vitejia, decât care nimic nu este mai folositor oamenilor în viață. Dacă dorește cineva multă pricepere, ea știe cele de demult și prevede cele viitoare. Știe întorsăturile cuvintelor și dezlegările tainelor. Cunoaște mai înainte semne și întâmplări neobișnuite, precum și vremurile și prilejurile potrivite. Și tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este întru ea și un nume bun prin părtășia la cuvintele ei. Pentru aceasta m-am îndreptat către Domnul și m-am rugat Lui și am zis din toată inima mea: Dumnezeule al Părinților și Doamne al milei, Cel ce ai făcut toate numai prin cuvântul Tău, și, cu înțelepciunea Ta, l-ai alcătuit pe om, ca să stăpânească făpturile cele zidite de Tine și să conducă lumea întru cuviosie și dreptate, dă-mi înțelepciunea care șade pe tronurile Tale și nu mă lepăda dintre robii Tăi, că eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale. Trimite-mi înțelepciune din sfântul Tău lăcaș și de pe tronul slavei Tale, ca, fiind de față lângă mine, să mă învețe ce este bine-plăcut Ție, și să mă călăuzească întru cunoștință, și să mă păzească întru slava ei. Că toate gândurile muritorilor sunt șovăielnice și cugetele lor sunt pline de primejdia căderii.

De la *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(*Pilde* 29: 2; *Înțelepciunea lui Solomon* 4: 1, 14; 6: 11, 18, 21, 22; 7: 15, 16, 21, 22, 26, 27, 29; 10: 9, 10, 12; 7:30; 1: 8; 2: 1, 10-11, 12, 13-16, 17, 19-22; 16: 13; *Sirah* 2: 11; *Înțelepciunea lui Solomon* 16: 8; *Sirah* 2: 11; *Pilde* 3: 34)

Lăudat fiind dreptul, se vor veseli popoarele; că pomenirea lui este fără de moarte, de vreme ce este cunoscut și de Dumnezeu, și de oameni; și plăcut este Domnului sufletul lui. Iubiți dar, oamenilor,

înțelepciunea, poftiți-o și veți ajunge învățați. Că începutul ei este dragostea și paza legilor. Cinstiți înțelepciunea, ca să împărățiți în veci. Spune-voi vouă și nu voi ascunde de voi tainele lui Dumnezeu. Că Acesta este Povățuitorul înțelepciunii și Îndreptătorul înțelepților. Și în mâna Lui este toată priceperea și știința lucrărilor. Înțelepciunea, chivernisitoarea tuturor, ea m-a învățat, că întru ea este duh înțelegător și sfânt, strălucirea luminii celei de-a pururea și chipul bunătății lui Dumnezeu. Ea rânduiește prieteni ai lui Dumnezeu și proroci. Mai frumoasă este decât soarele și decât toată orânduiala stelelor. Luminii asemănându-se, se află mai întâi. Ea a izbăvit de dureri pe cei ce slujesc ei și i-a îndreptat pe cărări drepte; le-a dat cunoaștere sfântă și i-a păzit de vrăjmașii ce întind curse; le-a răsplătit și pentru lupta cea tare, ca să înțeleagă toți că buna cucernicie este mai puternică decât orice. Și răutatea nu va birui niciodată înțelepciunea, nici judecata nu va lăsa fără certare pe cei răi. Că au zis întru sine, gândind cu nedreptate: „Să-l asuprim pe cel drept, să nu ne fie milă de sfințenia lui și să nu ne rușinăm de căruntețile bătrâneților cele de mulți ani. Că ne va fi tăria noastră lege. Și să vânăm cu vicleșug pe cel drept; că nu este de niciun folos pentru noi și stă împotriva faptelor noastre și ne învinovățește de păcate împotriva învățăturii noastre. Și ne spune că are cunoașterea lui Dumnezeu și se numește pe sine slujitor al lui Dumnezeu. Și ne-a fost nouă spre vădirea cugetelor noastre. Greu ne este nouă și numai să-l vedem, că viața lui nu este asemenea altora și sunt deosebite cărările lui. De batjocură am fost socotiți înaintea lui și se depărtează de căile noastre ca de niște necurății, și fericește cele mai de pe urmă ale drepților. Să vedem, așadar, de sunt cuvintele lui adevărate și să ispitim cele ce i se vor întâmpla. Cu ocară și cu chinuri să-l cercetăm, ca să cunoaștem blândețea lui și să încercăm răbdarea lui. Să-l osândim la moarte de ocară, și să dovedim mincinoase

cuvintele lui". Acestea au gândit și au rătăcit; că i-a orbit răutatea. Și nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu; nici n-au socotit că Tu ești singurul Dumnezeu, Care ai stăpânire peste viață și peste moarte și mântuiești în vreme de necaz și izbăvești de orice rău, Tu, Cel îndurat și milostiv, Care dai cuvioșilor Tăi har și, cu brațul Tău, stai mândrilor împotrivă.

LA LITIE

Glasul 1:

Veselește-te în Domnul, cetate a Bucureștilor, și saltă, bucurându-te, înmiresmatele moaște ale noului Mucenic Constantin având-le ca pe o comoară și ca pe un izvor îmbelșugat al harului, prin care și noi, cei ce luăm din el apele tămăduirilor, ne izbăvim de mirosul greu al patimilor, mulțumind lui Dumnezeu, Purtătorul de grijă și Mântuitorul sufletelor noastre.

Asemenea:

Prin slavă și necinste, după dumnezeiescul Pavel, prin defăimare și bună faimă, ca întristându-te, dar pururea bucurându-te, ca un sărac, dar pe mulți îmbogățind, Părinte sfințite Constantin, ai căutat numai bogăția slavei moștenirii Domnului în sfinți; pe care și dobândind-o de la Hristos, o dăruiești cu mijlocirile tale celor ce se roagă ție, de Dumnezeu slăvitule.

Glasul al 2-lea:

Să se veselească în veci prealăudatul preot Constantin, că a moștenit Împărăția cerurilor. Pământul moaștele lui primind, bună mireasmă a răspândit. Rob al lui Hristos s-a făcut, sălășluindu-se întru viața veșnică.

Glasul al 3-lea:

Știind, Părinte, că *mila biruiește în fața judecății,* nu ai trecut cu vederea pe cei străini, ci către toți cu bunătate inima deschizându-ți, fericite, ai fost tată orfanilor și apărător văduvelor, și celor goi îmbrăcăminte, și hrană sărmanilor. Pentru aceasta și Părintele luminilor, Cel ce iubește mila și judecata, ale Cărui judecăți pururea înaintea ta au fost, dreptatea ta făcând-o să strălucească, ți-a răsplătit după vrednicie, locuitor al Împărăției Sale făcându-te și împreună-moștenitor

cu toți sfinții și rugător pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Cu adevărat întru suspine ostenind și lacrimile pâine făcându-ți-se ziua și noaptea, seceri în pământul celor vii, snopii ostenelilor tale cu bucurie ridicându-i, sfințite Constantine; slujitorule al Domnului, Celui ce este Pâinea Vieții, din care ne împărtășești și pe noi, care te cinstim cu laude, hrănești pe cei flămânzi și însetați de dreptate, dreptule cu inima, și te rogi neîncetat lui Hristos să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 8-lea:

Cu inima zdrobită și cu dumnezeiască înțelegere ai lucrat, toate ispitele biruindu-le cu puterea Crucii, gândurile potrivnicilor surpându-le, biserică împărătească ai ridicat, spre slava și lauda lui Dumnezeu; și pe tine însuți biserică prin har te-ai zidit, plină de strălucirile virtuților și de tămâia rugăciunii și a jertfei tale celei bineprimite la jertfelnicul ceresc cel preaînalt; la care astăzi stând cu îndrăzneală, ca un preot și mucenic, te rogi neîncetat lui Hristos pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Veniți, ceata iubitorilor de praznice; veniți, adunarea credincioșilor, cu laude să încununăm pe pururea cinstitul Părintele nostru Constantin; că acesta, ca un preot al lui Dumnezeu, cu mărturia vieții sale fără de prihană gurile necredincioșilor le-a astupat, iar gurile oilor cuvântătoare le-a îndulcit cu chemarea numelui Stăpânului; iar de mâna ucigașă rănindu-se trupește, cu mucenicească și luminată cunună s-a încununat, și minunat a izvorât, după Scripturi, râuri de miresme cerești, înmiresmând pe credincioși; și acum, ca un preot și mucenic, se roagă pentru cei ce săvârșesc cu credință pomenirea lui.

Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea ce neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 4-lea,
podobie: *Prealăudaților Mucenici...*

Pe pământ, ca Apostolul, având singură laudă mărturia cugetului, viteazule, că ai umblat în sfințenie și-n harul lui Dumnezeu, și că inima spre toți ți-ai deschis, fericite, astăzi laudă ai în ceruri cu sfinții toți, slăvite Mucenice Constantine, de Dumnezeu proslăvit fiind.

Stih: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale *(Psalm* 15: 3*)*.

Nici ispita arginților, înțelepte, nu te-a cuprins, nici amenințările nu te-au spăimântat să vinzi tu cinstea aproapelui, ci chiar socotindu-te ca la moarte osândit, nu în tine nădejdile, ci în Dumnezeu ți le-ai pus, fericite Constantine, în Cel care izbăvește și înviază pe robii Săi.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți *(Psalm* 91: 12*)*.

Întru anii cei de apoi răsărind ca luceafărul într-a necredinței noapte, slăvitule, nemincinos ai călăuzit cu razele faptelor și cuvintelor pe toți și cu darul de la Hristos al minunilor, Constantine de trei ori fericite, deci în slava cea nespusă cu sfinții toți ai fost sălășluit.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Dumnezeiescul har umbrește racla moaștelor tale, sfințite Constantine; pentru aceasta și la mireasma minunilor tale alergăm, tămăduire de boli luând; ci, Sfinte Mucenice, roagă pe Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii:

Făcătorul și Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieșind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ție, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, grăim neîncetat, ca Îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre!

Acum Slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

La binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfântului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te... (o dată). Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, atunci se cântă:

TROPARUL, glasul al 5-lea,
podobie: *Pe Cuvântul...*

Din pruncie, Părinte, în sărăcie trăind, te-ai curățit spre slujirea cea rânduită de sus, ca să poți purta și sarcina aproapelui. Astfel, Sfințite Constantin, Mucenic al lui Hristos, a tuturor mângâiere te-a arătat Cel ce lumea a mântuit prin răstignirea Sa.

Alt Tropar, asemenea:

A vieții mireasmă o izvorăști bogat, ca cel ce bună-mireasmă a lui Hristos te-ai făcut, cunoștința Lui în lume aducând-o; în sărăcie și nevoi, în bătăile cu vergi, în temniță și în lipsuri; biruitor, Mucenice Constantin, prin El, făcându-te.

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu –
al Învierii, același glas:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată! Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine! Bucură-te, limanul cel neînviforat și neispitită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu! Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și cinstesc nașterea ta.

La Utrenie

La **Dumnezeu este Domnul...**, punem Troparul Sfântului de două ori, **Slavă...**, **Și acum...**, al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule...*

La crinul cel gândit să venim cu credință, la noul Mucenic Constantin fericitul, la cel ce cu sfințenie a înflorit în livezile mucenicilor și, cu dulce mireasmă, le sfințește azi simțirea celor care-l cinstesc cu evlavie (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Marie, vas cinstit al Stăpânului lumii, ridică-ne pe noi, cei căzuți în adâncul cumplitei deznădăjduiri, al greșelilor și nevoilor, că scăpare ești și ajutor și nădejde păcătoșilor și ocrotire preatare și-i aperi pe robii tăi.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Crucea pe umeri ridicând vitejește din tinerețe, Constantine slăvite, cu râvnă Domnului Hristos ai slujit, buna mărturie dând vitejește,

Părinte, și neclătinat fiind de furtuna vieții; deci, îndrăzneală ca un mucenic având în ceruri, pomenește-ne, bunule (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

La Născătoarea Ziditorului lumii să alergăm, toți credincioșii, strigându-i: O, Maica Împăratului, Stăpână, degrab scapă-ne, cu mila ta, de nevoi și de boală și toată primejdia și de chin și durere, neîncetat cerând la Fiul tău, Împărăteasă, iertare greșelilor.

Polieleul și Mărimurile:

Stih 1: Auziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (*Psalm* 48: 1).

Mărimu-te pe tine, răbdătorule de chinuri, Părintele nostru Constantin, și cinstim cu dragoste pătimirile pe care pentru Hristos le-ai răbdat.

Stih 2: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (*Psalm* 48: 3).

Fericimu-te pe tine, Sfințite Mucenice Constantin, și cinstim sfântă pomenirea ta, cel ce te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 3: Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (*Psalm* 25: 8).

Stih 4: Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (*Psalm* 36: 30).

Stih 5: Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme (*Psalm* 111: 6).

Stih 6: Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor te vor lăuda (*Psalm* 83: 5).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu har dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)

După Polieleu și Mărimuri, Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea, podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Sărăcind împreună cu Dumnezeu, Cel bogat întru milă și îndurări, cu Cel ce, din mila Lui, pentru noi toți a sărăcit, te și slăvești împreună – precum a făgăduit – și împărățești împreună cu Cel ce de-a pururea și în veac împărățește și peste veac și încă, fiind vas

al harului, Mucenice al Domnului, Constantine cel mult slăvit; roagă pe Hristos Dumnezeu să ne ierte, bunule, greșelile celor ce sfântul tău praznic îl săvârșim cu evlavie (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cerească, Raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că prin ea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli, celor ce se închină cu dreaptă credință nașterii tale celei preasfinte.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Din tinerețile mele...

PROCHIMEN, glasul al 4-lea

(*Psalm* 91: 12, 13):

Dreptul ca finicul va înflori și precum cedrul din Liban se va înmulți.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Luca

(21: 12-19; marți în săptămâna a 29-a după Rusalii)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de oameni, pentru că își vor pune mâinile pe voi și vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători pentru numele Meu. Și va fi vouă prilej de mărturisire. Puneți, deci, în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde, căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotrivă toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de rudenii și de prieteni, și vor ucide pe unii dintre voi. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; dar niciun păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile noului Tău Mucenic Constantin, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihul: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Stihira, glasul al 6-lea:

Bine, slugă bună și credincioasă! Bine, lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul dat ție l-ai înmulțit, și pe cei ce veneau după tine nu i-ai pizmuit. Drept aceea, porțile cerului ți s-au deschis; intră întru bucuria Domnului tău; și roagă-te pentru noi, Părinte Constantine.

CANOANELE

Se pun: Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului – vezi la sfârșitul acestei cărți), cu irmosul, pe 6, și al Sfântului pe 8.

Cântarea I

Glasul al 8-lea

Irmos: *Apa trecând-o...*

Stih: Sfinte Sfințite Mucenice Constantin, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Laudă cuvine-se dreptților; ci însuți ajută-mi, Mucenicule Constantin, să îți împletesc după dreptate bineplăcută cântare de laudă.

Averi pe pământ nu ai suferit a avea, Părinte, gânditor de cele cerești, comoara virtuții dintru tine, care rămâne în ceruri, aflându-o.

Slavă...

Ungere luat-ai ca un ales, căci cu untdelemnul bucuriei te-a uns Hristos, cel ce ai urât fărădelegea, iubind dreptatea și pacea, slăvitule.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuirea mea: O, Maică a Cuvântului, Fecioară, de supărări și nevoi mântuiește-mă.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea și se va umple de Duh, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

A trăi, Mucenice, ți-a fost Hristos pururea, însă a muri socotit-ai câștig, înțeleptule, că, împreună cu Cel răstignit, pentru lume pururea te-ai răstignit cu voia și cu faptele.

Nebunește, ca Pavel, și tu mai mult decât toți Domnului I-ai slujit cu râvnă, de El întărindu-te, în strâmtorări și ocări, și în foame și sete, și în temniță bătut cu vergi, fericitule.

Ochii orbi ai femeii, prin rugăciune, i-ai vindecat, către Plinitorul credinței cu ochii inimii de Dumnezeu luminați privind, Părinte cinstite, și covârșitoarea Lui putere știindu-o.

Slavă...

Oaie desăvârșită te-ai dat prin jertfă Păstorului Celui pentru noi ca o oaie jertfit, înțeleptule, și ca un bun păstor ai păstorit a ta turmă, la izvorul harului ducând-o pururea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-mi, ceea ce ești Ușă încuiată, Fecioară, pe Ușa Hristos născând, ca să nu pier cel ce-ți cânt, de Dumnezeu Născătoare, în tine nădejdile cu totul punându-le.

Catavasie:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i și, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicește-i.

SEDEALNA, glasul al 8-lea,
podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Neștiut, ca un înger, pururea stând lângă inima celor întru nevoi, prin înger, slăvitule, Împăratul îngerilor ți-a dăruit la nevoie, plinind rugăciunea ta; și har luând de la Domnul, bolnavi ai tămăduit; și, întru lumină îmbrăcându-te, Sfinte, femeii i-ai tâlcuit izvorârile dragostei lui Hristos, minunatule; și, mucenicește adormind, cu miresme cerești îndulcești pe toți, care a ta pomenire o săvârșesc cu evlavie (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Preacurată, ca una ce ai născut negrăit pe Cuvântul cel milostiv, pe toți miluiește-ne, în nevoi și în strâmtorări, că alergăm cu râvnă la al tău acoperământ, și de focul cel veșnic, te rugăm, izbăvește-ne, ca nemăsurată mila și bogăția îndurărilor să-ți slăvim, o, Stăpână, cu dragoste, și să-ți

zicem de-a pururea: Roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare greșelilor celor ce cu vrednicie și evlavie te cinstesc.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Lămurit precum aurul, Sfinte Constantine, ai strălucit curat și te-ai pus, mult-răbdătorule, în dumnezeieștile vistierii.

Următor arătatu-te-ai pururea lui Pavel, prealăudatule, tuturor toate făcându-te, ca pe toți, Părinte, să îi mântuiești.

Slavă...

Iconom bun al harului, haina preoției mai mult ți-ai strălucit cu podoabele virtuților și cu stropii sângelui mucenicesc.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Munte sfânt te-a vestit demult, Fecioară, Prorocul, și de virtuți umbrit, dintru care Se va arăta Dumnezeul nostru, întrupându-Se.

Catavasie:

Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc, al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, prorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Umbrele trecând de acum și-nchipuirile, Sfinte, vezi limpede cele dumnezeiești, de mare cinste, ca un preot învrednicindu-te.

Ceasul tău știind dinainte, singur ți-ai gătit cele spre trecerea ta la Dumnezeu, făgăduință dând, Părinte, că vei fi cu noi.

Cerul te-a primit, iar pământul poartă în sânul său moaștele tale preapline de-a harului bună mireasmă, Constantine minunatule.

Slavă...

Numele cel sfânt și preadulce al lui Iisus iubindu-l, Sfinte, neîncetat îl chemai și alungai cu el amarul încercărilor.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, s-a plinit întru tine prorocescul glas, că, Fecioară, în pântece ai luat pe *Cel ce este*, pe Dătătorul bunătăților.

Catavasie:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu,

Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Cu mână ascunsă Domnul războia pe Amalec cel gândit, că prin tine pe luptătorii aceluia, Sfinte, pe-ai necredinței părtași i-ai învins de tot, puterea Sa desăvârșind în slăbiciune, cum zice Apostolul.

Cu totul tuturor te-ai dăruit ca o pâine înmiresmată și caldă, frământătură făcându-te nouă, miezul vieții în Hristos și miresmele prin fapte arătându-le, Pâinii vieții slujind și sărmanilor.

Cununa mucenicească, Părinte, ai luat de la Hristos Împăratul, într-adevăr Dumnezeu arătând-o prin arătarea luminii pe capul tău la trecerea ta de aici și apoi prin mireasma mormântului.

Cu graiuri amăgitoare cugetau spre vânzarea de frați să te plece necredincioșii; ci tu, Constantine, ai risipit sfatul lor, alegând în schimb dreptatea după Dumnezeu și la moarte de voie ducându-te.

Ca niște crini înmiresmați au răsărit din pământ osemintele tale, îndată ce s-a deschis, Mucenice, mormântul tău cel cinstit și preaplin de har, în chip străin miresmele nemuririi spre toți izvorându-le.

Slavă...

Odihnă ești, Hristoase, inimii mele, dar și sufletului meu bucurie!, cu îndrăzneală strigai în necazuri, în strâmtorări și în relele pătimiri, cu duhul binecuvântând, Constantine, pe Cel binecuvântat.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născând cu trup pe Împăratul cerului și al pământului, Fecioară Marie, Împărătească a toate ești, Maică, și rugătoare fierbinte la tronul Lui pentru toți cei ce te cinstesc, de Dumnezeu Născătoare vestindu-te.

Catavasie:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

CONDAC, glasul al 3-lea,
podobie: *Fecioara astăzi...*

Crucea ostenelilor, până la capăt, Părinte, din pruncie ai purtat, cu îndelungă răbdare. Viața ta a fost o jertfă binepri-mită, moartea ta încununată a fost de slavă, Sfinte Constan-tin, slăvite, acum în ceruri roagă-te pentru noi toți.

Alt Condac, glasul al 8-lea,
podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Mucenicească prăznuire adunându-ne, veniți, cu râvnă, de Hristos încununatului să-i cântăm, toți credincioșii, cu bucurie; că, în ceruri, ca un preot și viteaz Mucenic mijlo-cește pentru cei ce-l laudă, zicând: Bucură-te, Sfinte Con-stantin, mult-pătimitorule!

ICOS

Astăzi, Constantin Muceni-cul, cerescul trandafir, își re-varsă buna-mireasmă; că, în taină răsărind între spini și veșmântul virtuților cu sfințit sângele său roșind, în chip străin a înflorit în cer; pentru care, lăudându-l, zicem:

Bucură-te, iconom credin-cios al Stăpânului;

Bucură-te, lucrător minunat al poruncilor;

Bucură-te, prin care se revarsă mireasma;

Bucură-te, prin care se risipește miasma;

Bucură-te, martor neînfri-cat al Evangheliei lui Hristos;

Bucură-te, multor strâmto-rați și goi hrănitor inimos;

Bucură-te, cel ce ești în ceruri rugător pentru lume;

Bucură-te, cel ce din ceruri strălucești ca un soare;

Bucură-te, al oilor Domnu-lui bun păstor;

Bucură-te, cuptor al spini-lor patimilor;

Bucură-te, prin care luăm bucurie;

Bucură-te, prin care primim tămăduire;

Bucură-te, Sfinte Constan-tin, mult-pătimitorule!

SINAXAR

În ziua a douăzeci și treia a lunii oc-tombrie, săvârșim pomenirea Sfântului Preot Mucenic Constantin Sârbu.

Sfântul Preot Mucenic Constan-tin Sârbu s-a născut în 10 ianua-rie 1905, la Cavadinești, județul Galați, într-o familie de țărani foarte săraci. Mama lui a trecut la Domnul pe când pruncul avea un an, în timp ce încerca să dea naștere celui de-al doilea copil, iar tatăl, în urma unui accident, nu a mai fost în stare să aibă grijă de copil. Atunci, micul Constantin a

fost luat și crescut de bunica lui, Ioana. La vârsta de șase ani a aflat adevărul despre mama sa, fiind foarte întristat. Bunica, însă, cu multă dragoste, i-a spus că mama lui trăiește, dar în cer, la Dumnezeu. Când mergeau la biserică, bunica îi arăta icoana Maicii Domnului, spunându-i: „Aceasta este Mama ta cea mai adevărată, ea îți va purta de grijă, ei să te rogi!".

După moartea bunicului, tânărul Constantin s-a mutat împreună cu bunica sa la Galați. La școală a finalizat ciclul primar cu rezultate foarte bune. Toată copilăria a suferit întrucât nu avea ce să mănânce. La vârsta de aproape 12 ani a fost înscris la Școala de cântăreți bisericești. Deși învăța bine, s-a retras după primul trimestru, întrucât nu avea cu ce plăti taxele școlare. Atunci bunica a hotărât să-l prezinte pe copil celuilalt fiu al ei, preot într-un sat aproape de Galați, rugându-l să-l ia cântăreț la biserica lui, ca, astfel, băiatul să nu fie înstrăinat de cele sfinte și să-și facă un rost. Tânărul Constantin a ajuns, însă, argat fără simbrie, fiind nevoit să pască vitele, să curețe grajdul și să facă toate treburile gospodăriei, vreme de doi ani, fără a cârti, deși sufletul lui tânjea după învățătură și după rugăciune. Bunica, văzând starea lui, cu multă durere în suflet, l-a luat pe băiat la Galați și l-a rugat pe fostul lui învățător să o ajute și să-l pregătească pe nepot pentru admiterea la Seminarul Teologic. Întrucât meditatorul trebuia plătit, bunica a vândut viteaua pe care o avea, ca să-și achite obligațiile. În 1919, la vârsta de 15 ani, Sfântul Constantin a fost admis la Seminarul Teologic din Galați, unde a intrat ca bursier, fiind al treilea între cei 500 de candidați. Atâta sete de carte avea, încât la seminar a absolvit câte doi ani într-unul singur, cu toate că muncea noaptea la o fabrică de cherestea. În anul 1925 a devenit student la București, la Facultatea de Teologie și la Academia de Muzică. La fel de sărac, doi ani a dormit pe jos, într-o mansardă din Piața Amzei, iar apoi în sala de așteptare a Gării de Nord. Nici mâncarea nu-i prisosea, întrucât mânca de la cantină resturile lăsate de ceilalți studenți. După obținerea licenței în teologie, între 1929 și 1934, a fost cântăreț la Biserica *Lucaci* din Capitală. Dumnezeu i-a rânduit o soție credincioasă, pe Maria Constantinescu, licențiată în litere și filosofie. Familia ei nu l-a vrut pe Constantin. Era prea sărman și prea dedicat slujirii. Au lăsat-o să se mărite doar după ce patru ani a luptat pentru aceasta, iar de durere, s-a îmbolnăvit de ficat. S-au căsătorit și au plecat la Catedrala Episcopală din Huși, pentru că, în București, tânărul teolog Constantin nu și-a găsit nicio parohie. A fost hirotonit preot pe seama Catedralei Episcopale din Huși, la Mănăstirea Adam, de Episcopul Nifon Criveanu al Hușilor, apoi, în același an, a fost numit director și profesor al Școlii de cântăreți,

ulterior fiind desemnat protoiereu de Fălciu. La Huși, Sfântul Constantin a stat până la 1 noiembrie 1938, când s-a transferat la București, la parohia nou înființată „Parcul Călărași", pentru că soția sa primise un post de profesor de limba germană și franceză la Liceul „Nicolae Bălcescu". Noua parohie din cartierul Vergului nu avea biserică, nici casă parohială, nici venit lunar pentru preotul paroh, fiind poziționată într-un cartier de muncitori foarte săraci. Pentru început, prin bunăvoința doctorului Victor Gomoiu, ctitorul și directorul Așezămintelor „Regina Elena", Sfântul Constantin a organizat în subsolul spitalului un mic paraclis. După ce a obținut de la autorități locul pentru biserică, în șapte ani, între 1942 și 1949, a zidit-o, având dimensiunile unei catedrale. În paralel, i-a mobilizat pe credincioși să nu rămână indiferenți la problemele celor din jur și să-i ajute pe cei aflați în suferință. Totul în vreme de război și într-un timp în care își pierduse soția, pentru că preoteasa Maria a plecat la Domnul, bolnavă de cancer, în anul 1941, lăsându-l văduv, cu două fetițe mici. Odată cu instaurarea regimului comunist în România, s-a declanșat o mare prigoană, atât asupra slujitorilor Sfântului Altar, cât și asupra credincioșilor ortodocși. Sfântul Constantin a primit și el această cruce grea a mărturisirii lui Hristos în temnițele comuniste. În ziua de 12 ianuarie 1954 a fost arestat, trecând prin penitenciarele de la Jilava (1954-1955), Gherla (1956-1962) și Dej (1955) și prin lagărele de muncă de la Poarta Albă (1955-1956) și Salcia (1959). Multe sunt chinurile pe care le-a îndurat în temniță mucenicul lui Hristos. A fost ars cu fierul roșu la tălpi, i s-a smuls barba, a fost bătut și umilit ca să se lepede de Hristos. Însă, fericitul Constantin cu bărbăție duhovnicească le răspundea: „Puteți să mă chinuiți cât vreți, dar nu mă lepăd de Hristos." Eliberat pe 10 ianuarie 1962, a primit doi ani de domiciliu obligatoriu în Bărăgan, în satul Viișoara. S-a întors în București în 1964 și Patriarhul Justinian Marina i-a încredințat Biserica Sapienței. Singur, bolnav, flămând, în zdrențe, cu încălțămintea ruptă, dar plin de încredere, Sfântul Constantin a ajuns, pe 1 iunie 1965, în curtea Bisericii Sapienței, care era în paragină. Sfântul a refăcut biserica și a adunat în jurul său o comunitate euharistică foarte implicată în activități filantropice. Biserica a devenit neîncăpătoare pentru numărul mare de credincioși veniți din toate colțurile Bucureștiului și chiar din provincie, iar acest fapt era îngrijorător în ochii Securității. După nenumărate presiuni pentru a colabora cu necredincioșii și a trăda Taina Sfintei Spovedanii, Sfântul Constantin, care era greu bolnav și necesita o intervenție chirurgicală, a fost amenințat că, dacă nu se sinucide, oricum va fi victima unei operații nereușite, care îi va

provoca moartea. Atunci slujitorul lui Hristos și-a asumat cu mult curaj operația. Și-a pregătit totul din timp, a slujit Dumnezeiasca Liturghie la sărbătoarea Sfintei Parascheva, apoi și-a luat rămas bun de la credincioși, mergând de bunăvoie la spital. După operație, doctorul care l-a operat, unealtă a regimului comunist criminal, i-a spus: „Cum, n-ai murit încă?!". Sfântul Constantin, adunându-și ultimele puteri, a cerut să fie spovedit și împărtășit, apoi și-a încredințat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, în 23 octombrie 1975, la vârsta de 70 de ani, fiind împodobit cu slăvită cunună mucenicească. Sfintele sale moaște au fost descoperite în octombrie 2023, răspândind bună mireasmă.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Apostol Iacov, rudenia Domnului, întâiul episcop al Ierusalimului.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ignatie, Patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Macarie Romanul.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Nichifor, cel ce a ridicat Mănăstirea din Harsian, care în pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Petronie, care în pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților doi tineri, care, fiind siliți a alerga prin foc așternut pe pământ, s-au săvârșit.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *În cuptor feciorii evreilor...*

Sufletul tău ca pe-o mireasă l-ai gătit cu a virtuților podoabă și cu bună-mărturisirea ta în Domnul și cu mulțimea milelor, Mucenice Constantine.

Tatălui voia împlinind-o ca un fiu adevărat, născut din Duhul, și, paharul durerii până la capăt bându-l, cu ceata mucenicilor guști paharul mântuirii.

Slavă...

Astăzi în cer cu mucenicii și cu îngerii înalți sfântă cântare lui Hristos, Cel ce S-a slăvit în tine: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeule întru toți vecii!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nașterea cea fără sămânță a Cuvântului lui Dumnezeu din tine o vestim, Născătoare de Dumnezeu, strigându-I: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeule întru toți vecii!

Catavasie:

N-au slujit făpturii înțelepții de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând:

Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Cel ce în muntele cel sfânt...*

Trandafirule preaînmiresmate, din durere ieșit și înflorit în ceruri, cu-adevărat miresmele harului le trimiți în lume, pe toți ridicându-i să laude pe Domnul.

Iubitor de săraci și de dreptate te cunoaștem și preot și mucenic, Părinte, și râvnitor podoabei casei Domnului, Căruia cu sfinții, Sfinte Constantine, îi cânți întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Nu voi vinde pe frații mei, strigat-ai, celor necredincioși, slăvite Constantine, ci voi muri, strigând cu ceata dreptților: Pe Domnul lăudați-L și preaînălțați-L acum și în toți vecii.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Sfânta Sfintelor te-ai făcut, Fecioară, pe Cel sfânt zămislind, pe Unul din Treime, și, rămânând fecioară, L-ai născut cu trup spre mântuirea noastră a celor ce cu râvnă te lăudăm pe tine.

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Catavasie:

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind plinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu...*

Astăzi bună-mireasmă cerească se revarsă la pomenirea ta, Sfinte, de peste an, preaminunat bucurându-i pe cei ce te cinstesc.

Biserica întreagă se bucură și saltă, de Dumnezeu proslăvitule Constantin, și cu credință cinstește praznicul tău cel sfânt.

Slavă...

Icoana ta cinstind-o, Părinte Constantine, și racla moaștelor tale înconjurând, cerem a ta mijlocire către Cel milostiv.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nu trece cu vederea pe robii tăi, Stăpână, cu Constantin

Mucenicul la Fiul tău neîncetat pomenindu-i pe cei ce te măresc.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

LUMINÂNDA Sfântului, glasul al 3-lea, podobie: *Cel ce cerul cu stele...*

Cu bucurie, poporul din București să tresalte, făcând acum prăznuirea lui Constantin Mucenicul, preot ales și duhovnic, plin de mireasmă cerească (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Fecioară Maică Marie, dumnezeiască cetate, tron luminat ca un soare, al Împăratului scaun, neînțeleasă minune, cum L-ai născut pe Stăpânul?

LA LAUDE

Stihiri pe 4, glasul 1,
podobie: *Prealăudaților Mucenici...*

Pe tine, Părinte Constantin, plinitor poruncilor lui Dumnezeu cunoscându-te și vestitor al lor, și hrănitor grabnic tuturor sărmanilor, și dascăl al tăcerii și-al dragostei de frați și de Hristos, te rugăm, dar, să mijlocești acum către Domnul, pentru cei ce te cinstesc.

Statornic în inimă purtând, cum îți e și numele, o, Constantine slăvitule, numele Domnului, către toți lărgit-ai, precum Pavel, inima; drept care, Știutorul inimilor, păzind-o minunat nestricată după moartea ta, viu cu Sine, Cel viu, ni te-a arătat.

Cu lacrimi, Părinte, semănând pe pământ și cu dureri, în cer acum, bucurându-te, seceri, slăvitule, snopii cei de taină, însutiți ai faptelor, și-ai multelor virtuți și-ai prigoanelor celor pentru Hristos, către Care îndrăznire-având, mijlocește pentru cinstitorii tăi.

Părinte slăvite Constantin, cinste a Bisericii, odrasla Seminarului din Galați, duhovnic iscusit, al mărturisirii tare stâlp neclătinat și turnul prigoniților nesurpat, roagă pe Hristos pentru cei ce cu evlavie îți înalță cântare de laudă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Veniți, cinstiți preoți și dreptslăvitori creștini, veniți în cetatea Bucureștilor să alergăm și să vedem minune cu totul neobișnuită, pe care dreapta Celui Preaînalt a lucrat-o acum! Că pe Constantin, Preotul și Mucenicul, care evangheliceşte a strălucit, cu daruri nemuritoare îl slăvește Hristos Dumnezeu, precum a făgăduit. Pentru aceasta, și cinstite lui oseminte pline de bună-mireasmă le-a arătat izvor al minunilor, celor ce cu evlavie se apropie; din care mireasma vieții primind, ca David să strigăm: Mare ești, Doamne, și măreției Tale nu este hotar, prin care, Iubitorule de oameni, mântuiește sufletele noastre!

Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, Troparele,
Ecteniile și Otpustul.

La Sfânta Liturghie

La Fericirile se pun: din Canonul Sfântului, Cântarea a 3-a, pe 4, și Cântarea a 6-a, pe 4.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea
(*Psalm* 67: 36, 3):

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Stih: **Drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.**

APOSTOLUL
Din *Epistola către Filipeni*
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(2: 12-18)

Fraților, precum totdeauna m-ați ascultat, nu numai când eram de față, ci, cu atât mai mult acum, când sunt departe, cu frică și cu cutremur lucrați mântuirea voastră; fiindcă Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi și ca să voiți și ca să săvârșiți, după a Lui bunăvoință. Toate să le faceți fără cârtire și fără îndoială, ca să fiți fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu neîntinați în mijlocul unui neam rău și stricat, și întru care străluciți ca niște luminători în lume, ținând cu putere cuvântul vieții, spre lauda mea în ziua lui Hristos, că nu în zadar am

alergat, nici în zadar m-am ostenit. Şi, chiar dacă mi-aş vărsa sângele pentru jertfa şi slujirea credinţei voastre, mă bucur şi vă fericesc pe voi pe toţi. Asemenea şi voi, bucuraţi-vă!

Aliluia, glasul al 4-lea (*Psalm* 91: 12, 13)

Stih 1: Dreptul ca finicul va înflori şi precum cedrul din Liban se va înmulţi.

Stih 2: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru vor înflori.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Luca*, citire:

(12: 32-40; sâmbătă în săptămâna a 28-a după Rusalii)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăţia. Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu o strică. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile aprinse; fiţi şi voi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor, când se va întoarce de la nuntă, ca, venind şi bătând, îndată să-i deschidă. Fericite sunt slugile acelea, pe care, venind, stăpânul le va afla priveghind. Adevărat zic vouă, că se va încinge şi îi va aşeza la masă şi, apropiindu-se, le va sluji. Şi de va veni la a doua strajă, şi la a treia strajă de va veni şi îi va găsi aşa, fericiţi sunt robii aceia. Şi, aceasta să ştiţi, că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. Şi voi, aşadar, fiţi pregătiţi; că în ceasul în care nu gândiţi vine Fiul Omului.

CHINONIC (*Psalm* 111: 6)

Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.